

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7SŽ/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010071
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010071.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej vec navrhovateľky: MAC TV s.r.o., Bratislava, Bratislavská ul. č. 1/A, IČO: 31 444 873, zastúpenej Mgr. Petrom Ďurčekom, advokátom a konateľom Advokátskej kancelárie Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Drotárska cesta č. 102, IČO: 36 731 544, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 9. apríla 2013, č. RP/035/2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/035/2013 z 9. apríla 2013 **p o t v r d z**
u j e .

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 500 € na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v F., číslo XXX XXX XXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím z 9. apríla 2013, číslo RP/035/2013, v správnom konaní č.: 504-PLO/O-6418/2012 podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5 písm. a/ § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisoch (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) uložila navrhovateľke pokutu vo výške 5 000 € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 36 ods. 2 citovaného zákona tým, že na televíznej programovej službe JOJ Plus

- dňa 9. septembra 2012 v čase od 16:00 hod. do 16:59:59 hod. odvysielala reklamné šoty o 7 minút 57 sekúnd dlhšie ako povolených 12 minút;
- dňa 16. septembra 2012 v čase od 16:00 hod. do 16:59:59 hod. odvysielala reklamné šoty o 7 minút 57 sekúnd dlhšie ako je povolených 12 minút;
- dňa 23. septembra 2012 v čase od 16:00 hod. do 16:59:59 hod. odvysielala reklamné šoty o 8 minút dlhšie ako povolených 12 minút;

- dňa 30. septembra 2012 v čase od 16:00 hod. do 16:59:59 hod. odvysielala reklamné šoty o 7 minút 58 sekúnd dlhšie ako povolených 12 minút;
- dňa 14. októbra 2012 v čase od 15:00 hod. do 15:59:59 hod. odvysielala reklamné šoty o 3 minúty 17 sekúnd dlhšie ako povolených 12 minút s tým,
že podľa § 64 ods. 5 cit. zákona uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila, a v zmysle § 67 ods. 16 cit. zákona pokuta je splatná do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporkyňa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedla, že jeho podkladom sú záznamy vysielania programov odvysielaných na televíznej programovej službe JOJ Plus a to: „Dobry, zly a cudny“, odvysielaného 9. septembra 2012 v čase o cca 16:46 hod., „Copak je to za vojaka“ odvysielaného 16. septembra 2012 v čase o cca 17:00 hod., „Serif Ned Blessing“ odvysielaného 23. septembra 2012 v čase cca o 15:50 hod., „Pomstiteľ“ odvysielaného 30. septembra 2012 v čase cca o 16:37 hod., „James Bond: Thunderball“ odvysielaného 14. októbra 2012 v čase cca o 15:56 hod. a „Zúčtovanie“ odvysielaného 14. októbra 2012 v čase cca o 20:21 hod. Rozhodnutie odôvodnila ďalej prepisom/popisom skutkového stavu uvedeným v oznámení o začatí správneho konania, záznamom vyššie uvedených programov, bez stanoviska účastníka konania k začatiu správneho konania.

Pri určovaní sankcie a jej výšky odporkyňa prihliadla na skutočnosť, že zodpovednosť právnických osôb za správne delikty je objektívna, a navrhovateľka bola za porušenie povinnosti podľa § 36 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii postihnutá už v minulosti. Poslednými rozhodnutiami vo veci tohto porušenia bolo navrhovateľke uložené upozornenie na porušenie zákona, v konaniach číslo RL/36/2011, číslo RL/53/2011 číslo RL/54/2011, číslo RL/55/2011 a číslo RL/63/2011 a rozhodnutia v týchto veciach nadobudli právoplatnosť 21. júna 2011, len rozhodnutie v poslednej veci nadobudlo právoplatnosť 22. júna 2011. Odporkyňa pri určovaní výšky pokuty (v dolnej hranici rozpätia) vzala do úvahy najmä závažnosť správneho deliktu, trvanie porušovania, mieru zavinenia a rozsah a dosah vysielania navrhovateľky.

Proti rozhodnutiu správneho orgánu podala navrhovateľka podľa § 64 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii opravný prostriedok. Namietala, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a v konaní odporkyne bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. K tomu namietala, že odporkyňa podľa § 34 ods. 2 a § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) nevykonala dôkaz, a to ohľadku záznamu z vysielania vyššie uvedených programov odvysielaných na televíznej programovej službe JOJ Plus, lebo o vykonaní tohto dôkazu nevyhotovila zápisnicu. Navrhovateľka preto zastávala názor, že odporkyňa pri vykonávaní dôkazov postupovala v rozpore so správnym poriadkom, čím nedostatočne zistila skutkový stav veci, a táto procesná vada má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadala náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne, riadne odôvodnené, zodpovedajúce skutkovým zisteniam na základe správnych právnych záverov. Ďalej uviedla, že podkladom pre rozhodnutie bol písomný prepis/popis skutkového stavu a vyššie špecifikované záznamy vysielania. S týmto skutkovým stavom sa riadne oboznámila a na jeho podklade rozhodla. Prepis/popis skutkového stavu je súčasťou administratívneho spisu a súčasne je obsiahnutý aj v rozhodnutí správneho orgánu. Podotkla, že prepis/popis je potrebné vnímať výlučne ako prejav zásady písomnosti správneho konania. Súhlasila, že nejde o dokument, ktorý by nahradzoval zápisnicu o vzhliadnutí záznamu vysielania, ale tvrdila, že je dôkazom na základe ktorého rozhodla. Záznamy vysielania programov a ich prepis/popis odporkyňa nepovažovala za sporný. Žiadala preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne z 9. apríla 2013 číslo RP/035/2013 potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 2, písm. a/ OSP a § 64 ods. 5 a 6 zákona o vysielaní a retransmisii) preskúmal vec z dôvodov a v rozsahu

opravného prostriedku (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP, opravný prostriedok prejednal na ústnom pojednávaní (§ 250q ods. 1 OSP) oboznámil sa s vyjadreniami účastníkov a s obsahom administratívneho spisu číslo 504-PLO/O-6418/2012 a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa článku 20 ods.1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ členské štáty zabezpečia, aby pri zaraďovaní televíznej reklamy alebo telenákupu do programov nebola pri zohľadnení prirodzených prestávok, dĺžky a povahy daného programu narušená integrita programov a neboli dotknuté práva držiteľov práv.

Podľa článku 23 bodu 1. Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ podiel televíznych reklamných spotov a telenákových spotov v rámci príslušnej hodiny neprekročí 20 %.

Podľa § 32 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii vysielací čas vyhradený reklamným šotom a telenákovým šotom počas jednej celej hodiny nesmie presiahnuť 20% (12 min). Vysielací čas vyhradený reklame v čase od 19.00 h do 22.00 h nesmie presiahnuť u vysielateľa na základe zákona osem minút počas jednej celej hodiny.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/, ods. 2,3 zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá pokutu.

Sankciu podľa odseku 1 písm. d/ rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a/ a c/, ods. 3 písm. k/, § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b/) alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e/].

Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 5, písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 € do 165 969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49 790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zapisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 34 ods. 1 a 4 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2).

Výkonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Zo spisov vyplýva, že predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne z 9. apríla 2013, číslo RP/035/2013, o uložení pokuty vo výške 5 000 € navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 36 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii ku ktorému došlo tým, že na televíznej programovej službe JOJ Plus navrhovateľka vo vyššie uvedených dňoch a hodinách prekročila časový rozsah minút odvysielaných reklamných blokov.

Pred rozhodnutím o opravnom prostriedku musel najvyšší súd skúmať, či navrhovateľka odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Z obsahu spisov vyplýva, že skutkový stav vo veci bol zistený riadne. Správne konanie bolo začaté oznámením o začatí správneho konania z 18. decembra 2012 číslo 504-PLO/O-6418/2012, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky 14. januára 2013. V tomto oznámení odporkyňa navrhovateľku požiadala o navrhnutie dôkazov a vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie k presne vymenovaným záznamom z vysielania a prepisom/popisom skutkového stavu, ktorý tvoril prílohu oznámenia. Ďalej v spise sa nachádza opätovná výzva odporkyne zo 7. februára 2013 na vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie, zápisnica o hlasovaní odporkyne, spísaná 9. apríla 2013 a preskúmané rozhodnutie odporkyne.

Dostatočne bolo preukázané, že spôsob ani dĺžku odvysielaných reklamných šotov na televíznej programovej službe JOJ Plus v dňoch 9., 16., 23. a 30. septembra 2012 ako aj dňa 14. októbra 2012 navrhovateľka nenamietala v správnom konaní a ani v podanom opravnom prostriedku. Rovnako nenamietala ani výšku uloženej sankcie.

Podmienky vysielateľa pri prerušovaní vysielania spravodajského programu alebo audiovizuálneho programu televíznou reklamou s cieľom ochrany divákov pred nadmerným prerušovaním sledovaného programu ako aj autorov diela, spracovaného vo vysielanom programe tak, že vysielací čas počas jednej celej hodiny nesmie presiahnuť 20% (12 min), čo je v súlade so Smernicou Rady č. 2010/13/EÚ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odporkyňa vo výroku preskúmaného rozhodnutia presne, úplne a dostatočne určito, spôsobom, ktorý vylučuje zameniteľnosť skutku s iným opísala porušenia povinnosti navrhovateľky ustanovenej v § 36 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii.

Navrhovateľka v opravnom prostriedku namietala len skutočnosť, že skutkový stav veci nebol zistený úplne a riadne, lebo chýba zápisnica o oboznámení sa s obsahom záznamov vysielania.

Z opravného prostriedku navrhovateľky však súd zistil, že nenamietala pravdivosť skutkových zistení, ktoré odporkyňa uviedla v rozhodnutí a ani vo veci porušenia § 36 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii navrhovateľka nemala námietky. Podľa názoru najvyššieho súdu odporkyňa vo výroku rozhodnutia jasne a zrozumiteľne popísala dôkazy, ktoré a stali podkladom pre rozhodnutie (§ 47 ods. 3 správneho poriadku).

Najvyšší súd rovnako ako odporkyňa dospel k záveru, že námietka navrhovateľky o nespísaní zápisnice o ohliadke nie je vadou, ktorá by mohla spôsobiť nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku spôsob zisťovania skutkového stavu ohliadkou je len jedným z možných podkladov pre jeho zistenie. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia najvyšší súd zistil, že rada pred jeho vydaním sa oboznámila so skutkovým stavom, ktorý získala zo všetkých podkladov, ktoré sú uvedené v dôvodovej časti. Vzhľadom na skutočnosť, že skutkový stav o dodržiavaní povinností podľa zákona o

vysielaní a retransmisii bol zisťovaný z obrazového a zvukového záznamu vysielania, ktorý v rozhodnutí je prepísaný do písomnej formy, odporkyňa postupovala v súlade s § 34 ods. 1 správneho poriadku a dostatočne zistila skutkový stav, potrebný pre rozhodnutia o uložení sankcie za porušenie povinností ustanovených v § 35 ods. 3 a v § 36 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zistil, že odporkyňa náležite postupovala v zmysle citovaných zákonných ustanovení, vo veci zistila skutočný stav veci a v správnom konaní požiadala navrhovateľku o súčinnosť, ktorú navrhovateľka nevyužila. Odporkyňa vo veci neporušila zákon spôsobom, ktorý by mal mať za následok zrušenie jej rozhodnutia, preto najvyšší súd napadnuté rozhodnutie odporkyne z 9. apríla 2013 číslo RP/035/2013 potvrdil ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP v spojení s § 219 OSP.

V prejednávanej veci navrhovateľka úspech nemala, a preto náhrada trov konania jej zo zákona neprislúcha (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2/ OSP).

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1, písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.